

[Finansministeren.]

ordinære afskrivninger i egnsudviklingsområderne, der blev foreslået i 1968, var at få sat noget hurtigt i gang i egnsudviklingsområderne. Handelsministeren fremsatte samtidig lovforslag om investeringstilskud til særlige projekter efter ansøgning og efter behandling hos egnsudviklingsmyndighederne, det vil altså sige en administrativ bevilgningssag. For at vi ikke skulle vente på det, men for at vi hurtigt skulle få beskæftigelsen rettet op i egnsudviklingsområderne, blev handelsministerens lovgivning suppleret med denne skatteregel om, at hvad der investeredes i 1969 og 1970, kunne man få en ekstraordinær afskrivning på, nemlig i alt 20 pct. af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for bygningen. Det vil sige, at den omfattede alle ting, også ting, om hvilke man må sige, at det var tvivlsomt, om de havde noget egnsudviklingsmæssigt formål. F. eks. faldt opførelse af et skur eller et hønsehus i forbindelse med bestående bygninger også ind under denne ekstraordinære afskrivningsret. Der krævedes ikke nogen kontrol af selve investeringens art, og vi ved heller ikke, om ikke meget alligevel var blevet igangsat i de pågældende områder, selv om man ikke havde haft denne ekstraordinære afskrivningsregel. Jeg er selv tilbøjelig til at tro, at det meste var sket alligevel. Men vi mente, at der skulle gøres noget hurtigt. Vi havde et egnsudviklingsproblem i sommeren og eftersommeren 1968, men sådan ligger det ikke i dag. I dag har vi et fuld-beskæftigelsesproblem og ikke et arbejdsløshedspøblem, og derfor ville det efter min mening være forkert ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt at forlænge den lov, der er udløbet i henhold til sit eget indhold.

Det næste, man så kan se på, er det geografiske problem, om der er rimelighed i, at vi på en eller anden måde forsøger at få den del af Storstrømsamtet, der i gamle dage hed Maribo amt, med ind i egnsudviklingsområderne, således at det kan få støtte herfter. Her kan jeg oplyse over for forslags-

stillerne, at handelsministeren den 3. april 1970 har fastsat, at Maribo amt skal inddrages under de områder, hvor samtlige bistandsformer kan finde anvendelse, og egnsudviklingsrådet har siden da imødekommet en række andragender om investeringstilskud. Det vil sige, at for så vidt angår den lovgivning, der har virkning i dag, er Maribo amt sidestillet med alle andre egnsudviklingsområder. For så vidt angår den lovgivning, der er udløbet, er der vel ingen grund til, hvis man ikke vil forlænge den, at inddrage Maribo amt.

Poul Schlüter: Da loven om investeringsfradrag i egnsudviklingsområder blev vedtaget, var det en ganske klar forudsætning, at denne lovs virketid skulle være begrænset, den skulle have virkninger over kun godt 2 år. Loven var tænkt som og har virket som en ganske ekstraordinær tilskyndelse til et hurtigere tempo i påtænkte investeringer i udviklingsområderne, nok ikke så meget for at trække fremmed industri til som for at få områdernes egne virksomheder motiveret for en yderligere investering inden for denne korte virketid, de godt 2 år. Der er ingen tvivl om, at loven har haft nogen betydning, men jeg tror på den anden side, man skal fremhæve, at den langtfra har været det væsentligste element i egnsudviklingsbestrebelseerne i disse år.

Det er vor opfattelse, at loven bør løbe ud nu efter sit indhold, og det vil altså sige, at den får virkning for byggeri af erhvervs-mæssig karakter, som er fuldført også i året 1970, men ikke senere. Vi kan ikke støtte det socialdemokratiske forslag om at gøre denne særlige lov halvpermanent ved en forlængelse i 3 år, endda med en udvidelse af det geografiske område, den omfatter. Ganske særlig vil jeg sige til hr. Lysholt Hansen, at det kan da slet ikke være rimeligt, at loven i forhold til det udvidede geografiske område skulle have tilbagevirkende kraft for året 1970. Forudsætningen for at få den særlige 5 pct. afskrivning er jo, at det pågældende byggeri er fuldført i 1970, og det